

[Chr. Christensen.]

hed med, at vi nu har fået denne debat om politisk infiltration i uddannelsen. Allerede under den folketingsdebat om de højere uddannelser, vi havde i slutningen af april måned, advarede jeg imod, at uddannelsesområdet skulle blive tumleplads for ensidighed eller genstand for politisk infiltration. På mit partis vegne udtalte jeg dengang min dybe bekymring for, at den udvikling i retning af det ensidigt politiserende, der foregik inden for vore højere uddannelser, skulle være med til at skabe ufrihed for de studerende og deres lærere og en dyb kløft af mistillid mellem befolkningen og den studerende ungdom til stor skade for det samarbejde, der skal være de to parter imellem.

Jeg udtalte desuden, og det vil jeg gerne gentage i dag, at jeg har ikke noget imod marxister, fordi de er marxister, lige så lidt som jeg har noget imod liberalister, fordi de er liberalister. Jeg vil også gerne sige, at vore læreanstalter må selvfølgelig beskæftige sig med disse og andre politiske ideologier i uddannelsesøjemed, ligesom vi må respektere de unges ret, og vi kan vel næsten sige pligt til at have en samfundskritisk holdning. Men vi må kraftigt protestere imod en udvikling i retning af, at vore universiteter og højere læreanstalter ser det som deres opgave at bibringe de uddannelsessøgende en ensidig politisk marxistisk samfundskritisk holdning.

Disse betragtninger, som jeg tog frem dengang, er mere relevante i dag end nogen sinde før. Derfor er der god grund til at takke undervisningsdirektør Baunsbak-Jensen for hans bidrag til, at sagen nu for alvor er rejst i befolkningen, og at folkeskolen er inddraget i denne debat.

De to forespørgsler, vi har liggende i dag til behandling, går ud på, at man ønsker at sikre demokrati, åndsfrihed og tolerance i vort land og i vor skole, men det egentlige spørgsmål bag disse to forespørgsler er i virkeligheden spørgsmålet om indoktrinering af marxistisk eller anden art i skolen.

Folkeskolens opgave er klart formuleret i et cirkulære af 6. april 1960. Ifølge dette cirkulære skal skolen være kundskabsmeddelende, opdragende og karakterdannende. Skolen skal desuden styrke og udvikle børnenes sans for etiske og kristelige værdier, give dem ærbødighed for menneskelivet,

kærlighed til hjemmet og vort folk, respekt for andres meninger. Vi skal give børnene idealer i skolen, vi skal hjælpe dem at sætte sig mål i livet, vi skal øge deres respekt for oprigtighed i tale og adfærd, vi skal styrke deres pligtfølelse, og vi skal lære dem god orden. Det er væsentligt i denne debat at fastholde, at dette cirkulære stadig er gældende for den danske folkeskole.

Dette er altså skolens opgave og dermed også en forpligtelse for de lærere, der er i denne skoles tjeneste. Hvis man heroverfor sætter indoktrinering, må vi spørge: hvad betyder så det? Ifølge „Psykologisk leksikon“ betyder det påvirkning, opdragelse og undervisning, som er ensidig, dogmatisk og ukristisk. Dens metode er i virkeligheden ensidig bearbejdelse, den levner ikke ofret nogen mulighed for fordomsfri debat. Karakteristisk er det, at det stof, man lægger frem, kun anskues fra én synsvinkel, mens andre muligheder enten skjules, forties eller stilles i et sådant lys, at det er illusorisk at tale om et frit valg.

Hvis man sammenholder skolens formål og opgave med denne definition på indoktrinering, kan enhver se, at disse to ting intet har med hinanden at gøre. Det er orientering og kundskabsmeddelende, når en lærer f.eks. orienterer om marxisme eller liberalisme, men det er indoktrinering, hvis han ensidigt, dogmatisk og ukristisk prøver at docere marxisme eller liberalisme ud over børnene som den eneste sandhed. Hvis det sker, har han overtrådt skolens bestemmelse og formål, og skolen kan ikke leve op til den forpligtelse, der er pålagt den.

Hvis undervisningsdirektøren for folkeskolen har den opfattelse, at nogle af folkeskolens medarbejdere ikke udfører deres gerning på en sådan måde, at skolen kan honorere de krav, der stilles til den, må det være ikke alene hans ret, men også hans pligt at påtale dette, også hvis han har den opfattelse, at marxistiske kræfter infiltrerer folkeskolen i den hensigt at anvende den som redskab til omformning af samfundet i marxistisk retning, og så har han fuldt ud levet op til sit ansvar, når han for at beskytte børnene modigt har sagt til forældrene, at deres børn i nogle skoler udsættes for denne indoktrinering, og at forældrene, hvis de ikke ønsker den udvikling fortsat, må interessere sig noget mere for deres børns